

Sygn. akt II 279/14

R. 301/14

R. 310/14

R. 312/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Magdalena Batog

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 listopada 2014 r. i 29 stycznia 2015 r. sprawy

K. S. (S.)

syna K. i K. z domu Ł.

ur. (...) we W.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 30 maja 2014r. około godz. 5.45 w Ś. na ul. (...) głośno słuchając muzyki w samochodzie B. nr rej. (...) zakłócił spoczynek nocny M. P.,

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.;

II. w dniu 06 czerwca 2014r. około godz. 22.55 w Ś. na ul. (...) głośno słuchając muzyki w samochodzie B. nr rej. (...) zakłócił spoczynek nocny Z. W.,

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.;

III. w dniu 29 maja 2014r. około godz. 5.45 w Ś. na ul. (...) głośno słuchając muzyki w samochodzie B. nr rej. (...) zakłócił spoczynek nocny Z. W.

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.;

orzeka:

I. uznaje obwinionego **K. S.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w pkt I-III części wstępnej wyroku, to jest wykroczeń z art. 51 § 1 k.w. i za to, na podstawie art. 51 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w., wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 zł (dwustu złotych);

II. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 118 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków sądowych i na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 30 złotych.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony K. S. mieszka przy ul. (...) w Ś.. W tym samym budynku, na parterze, zamieszkuje rodzina W.. Pomiędzy obiema rodzinami dochodziło w przeszłości do konfliktów dotyczących kwestii związanych ze współwłasnością nieruchomości.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego K. S., k. 66v – 67,
zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,
zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

W 2014r. obwiniony użytkował samochód m-ki B. o nr. rej. (...), wykorzystując go m.in. do dojazdów do pracy, wykonywanej w systemie trzyzmianowym od 6:00 do 14:00, od 14:00 do 22:00 i od 22:00 do 6:00.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego K. S., k. 66v – 67.

K. S. parkował swoje auto w pobliżu domu, po drugiej stronie ulicy. Przed wyjechaniem do pracy we wczesnych godzinach rannych, obwiniony włączał głośno muzykę w radiu znajdującym się w samochodzie m-ki B. i dopiero po kilku minutach jej słuchania odjeżdżał spod budynku. Podobna sytuacja miała miejsce, gdy wracał on autem po godz. 22.00. K. S. podjeżdżał wówczas pod dom z głośną muzyką i odtwarzał ją jeszcze przez dłuższy czas po zaparkowaniu auta.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,
zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

Hałas powodowany przez obwinionego przeszkadzał członkom rodziny W., którzy słyszeli muzykę w swoim mieszkaniu.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,
zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

Podczas jednego z weekendów, w kwietniu 2014r., obwiniony K. S. w godzinach popołudniowych odtwarzał głośno muzykę w aucie zaparkowanym na podwórku. Będąca w tym czasie w mieszkaniu M. P., wyszła na zewnątrz i zwróciła mu uwagę, aby ściszył radio. Obwiniony nie posłuchał i zadzwonił na Policję, zgłaszając, że jego sąsiadka się awanturuje. Po informacji oficera dyżurnego, że na miejsce przyjedzie patrol, K. S. wyłączył muzykę. Podczas interwencji funkcjonariuszy Policji M. P. zwracała uwagę obwinionemu, że często włącza muzykę po 22:00 i przed 06:00, zakłócając ciszę nocną.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,
zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

zeznania świadka J. B., nośnik zapisu - k. 98.

częściowo wyjaśnienia obwinionego K. S., k. 66v – 67.

Po zaistniałej sytuacji K. S. przez pewien czas nie włączał muzyki w czasie wyjeżdżania bądź przyjeżdżania autem pod dom.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,

zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

W dniu 29 maja 2014r. obwiniony około godz. 5:45 wsiadł do swojego samochodu m-ki B. nr rej. (...), zaparkowanego przy ul. (...). K. S. przez kilka minut odtwarzał głośno utwory muzyczne w aucie, a następnie odjechał w kierunku ulicy (...). Muzyka emitowana przez obwinionego była słyszalna w mieszkaniu Z. W. i obudziła go.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,

zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

Sytuacja powtórzyła się następnego dnia. K. S. około godz. 5:45 ponownie przez kilka minut słuchał głośno muzyki w swoim aucie, zakłócając sen M. P.. Kobieta po rozmowie z ojcem Z. W., zadzwoniła na Policję, lecz w trakcie rozmowy z dyspozytorem K. S. oddalił się autem spod budynku.

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,

zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

W dniu 06 czerwca 2014r. o godz. 22.55 ponownie miała miejsce sytuacja, gdy K. S. odtwarzał donośną muzykę w samochodzie m-ki B. nr rej. (...) zaparkowanym przy ul. (...). Trwało to przez około 5 minut, zanim pojazd odjechał z miejsca postoju. Hałas wywołany przez obwinionego obudził Z. W..

Dowód:

zeznania świadka Z. W., k. 42 oraz nośnik zapisu - k. 98,

zeznania świadka M. P., k. 4, 67 – 68.

Obwiniony K. S. ma 23 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Obwiniony pracuje w firmie (...) w(...), uzyskując miesięcznie około 1.800 zł. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego K. S., k. 66v – 67,

informacja z K., k. 31.

Obwiniony K. S. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. Oświadczył, że nie przypomina sobie, żeby słuchał głośno muzyki w aucie, zaś sąsiedzi nie zwracali mu uwagi, że przeszkadzają im odtwarzane utwory.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach Z. W. i M. P., oceniając je jako w pełni zasługujące na uwzględnienie. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze przede wszystkim spójny i logiczny charakter relacji powołanych świadków, jak również to że w pełni korespondowały one ze sobą. Także bezpośrednia ocena świadków na rozprawie, nie nasuwała wątpliwości co do ich wiarygodności. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia aby wskazani świadkowie w sposób nieprawdziwy przedstawili zachowanie obwinionego. Dając wiarę zeznaniom Z. W. i M. P., sąd wziął pod uwagę to, że podawane przez nich okoliczności zostały częściowo potwierdzone przez świadka J. B.. Podobnie jak pokrzywdzeni wskazał on na to, że miały miejsce sytuacje głośnego odtwarzania muzyki przez obwinionego w ciągu dnia, z auta zapakowanego na posesji. Jednocześnie J. B., mimo że nie słyszał muzyki w porze nocnej, to nie wykluczył że mogła ona dochodzić do Z. W. i M. P., którzy zamieszkują niżej od niego, tj. na parterze budynku.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień obwinionego K. S., sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim pokrywały się one z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Sąd uznał, że zaprzeczanie przez obwinionemu zarzucanym mu czynom, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił sprawstwo i winę K. S. w zakresie zarzucanych mu wykroczeń z art. 51 § 1 k.w. Zdaniem sądu nie budziło wątpliwości to, że K. S. w porze, kiedy obowiązuje cisza nocna, głośnym odtwarzaniem muzyki w aucie zakłócił spoczynek nocny Z. W. i M. P.. Jak wynika bowiem z relacji wskazanych świadków, muzyka dochodząca z pojazdu obwinionego była wyraźnie słyszalna w ich miejscu zamieszkania, co wynikało z jej dużego poziomu głośności. Emitowany przez K. S. hałas, spowodował jednocześnie ten skutek, że zakłócił spoczynek nocny pokrzywdzonym. Zdaniem sądu ustalone okoliczności sprawy, jednoznacznie wskazują na to, że obwiniony zdawał sobie sprawę z konsekwencji swojego zachowania, tym bardziej, że M. P. zwracała mu w tym zakresie uwagę przy okazji wcześniejszej interwencji Policji.

Czyny K. S. były zawinione, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność. W tym miejscu wskazać należy, że sąd wyrokując w niniejszej sprawie nie był związany stanowiskiem zajęтым przez sąd orzekający w innym postępowaniu prowadzonym przeciwko K. S. o czyn z art. 51 § 1 k.w. Zgodnie bowiem z art. 8 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

Wymierzając obwinionemu karę za popełnione wykroczenia, przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w., sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w., uwzględniając w szczególności okoliczności popełnionego wykroczenia i postawę obwinionego. Mając na uwadze, wskazane okoliczności, sąd wymierzył mu karę grzywny w kwocie 200 złotych. W ocenie sądu, orzeczona kara jest adekwatna tak do stopnia zawinienia obwinionego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego wykroczeń, jak też uwzględnia jego możliwości zarobkowe.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania, a w tym zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 2001r. nr 118, poz. 1269). Ponadto sąd wymierzył obwinionemu opłatę na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (DzU z 1973 r. Nr 27 poz 152 ze zm.) w kwocie 30 złotych.

SSR Radosław Gluza